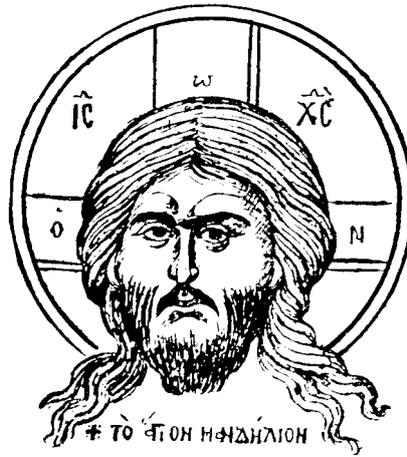

+
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΙΟΥΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤῆ
(ἐορταζομένων τῇ 14 Μαΐου)

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος
ὑπὸ
Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,
Ὑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
φιλαγίῳ αἰτήσει τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ. Στεργίου Σάκκου,
Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης

Ἅγιον Ὄρος Ἄθως * βς' * 2006

ΤΗ ΙΗ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΗ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Τσιῶμεν στίχ. Ϛ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος. α΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Τὴν τῶν Παρθένων Πλειάδα,
ἀνευφημήσωμεν,
τὴν ἐν Ἀγκύρα ἄθλοις,
συναφθεῖσαν Κυρίῳ,
εἰδώλων γὰρ τὸ σκότος ἐλεγκτικῶς,
μυκτηρίσσα ἔτυχεν,
πνιγμοῦ δι' οὐπερ λιμένι τοῦ οὐρανοῦ,
ἐν χαρᾷ ἠγκυροβόλησεν.

Τῶν χαρισμάτων ἐπτάδα,
κληρονομήσασαι,
κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον,
αἱ Παρθένοι Ἀγκύρας,
ἐστέγασαν τὸν οἶκον ἀριπρεπῶς,
τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος,
διὸ ἀπάτην τοῦ κόσμου καὶ τὰ τερπνά,
μαρτυρίῳ κατενίκησαν.

Τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα,
Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ,

πάση ψυχῆς δυνάμει,
ὁ χορὸς τῶν Παρθένων,
ἐνώπιον τυράννων μόνον Θεόν,
καὶ Σωτῆρα κηρύξασαι,
νῦν συνευφραίνονται Τούτῳ ἐν τῇ Σιών,
τῇ ἀφθάρτῳ αἱ μακάριαι.

Ὡσπερ ἄμνὰς Τουλία,
Ἄμνὸν ἠγάπησας,
τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου,
ἀμαρτίας καὶ ἄχθη,
διὸ ὀπίσω Τούτου ῥσματικῶς,
ἠκολούθησας κράζουσα,
ἐνθα, Νυμφίε μου, μένεις λάβε κάμει,
καὶ θεώσεως ἀξίωσον.

Ὁ Ἰσραὴλ μὲν τὸ πάλαι,
ἐκ πέτρας ἠρδευται,
ὑμεῖς δὲ ἀθληφόροι,
κατεσβέσατε δῖψαν,
ψυχῶν τῷ μαρτυρίῳ,
Πέτραν Χριστόν,
ἐφευροῦσαι τὴν ἄϋλον,
ἐξ ἧς ναμάτων ἀφθάρτων τὸν πλουτισμόν,
καὶ ἡμῖν ὑδροδοτήσατε.

Ὡς ἀγαθή, Τουλία,
ἡ συνοδία ὑμῶν!
ἅμα γὰρ τῇ Τεκούση,
Φαεινῇ Εὐφρασίᾳ,
Κλαυδίᾳ τε Ματρώνῃ,
καὶ τῇ σεμνῇ,
Ἀλεξανδρία ὠκῆσατε,
σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις,
καὶ τῷ σεπτῷ,
Θεοδότῳ τὸν Παράδεισον.

Δόξα. Ἦχος β´.

Ἀδελφικῶς συνδεθεῖσαι τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ,
γενναιοψύχως ἐκηρύξατε τὴν θεότητα Αὐτοῦ,
πρὸ δυσσεβούντων τυράννων,
Παρθένοι ἐπτάριθμοι·
ὄθεν ἐν τῇ λίμνῃ συρρίφθεῖσαι,
τῷ ἐπὶ ὑδάτων περιπατήσαντι Κυρίῳ ἠνώθητε,
ἐν δὲ πυρὶ τὰ λείψανα ὑμῶν ἀποτεφρωθεῖσαι,
παράσχοιτε, δεόμεθα, καὶ ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς ἀειφλεγῆ,
τὸ ἄϋλον πῦρ τοῦ Θεοῦ ἔρωτος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Παρθῆθεν ἡ σκιὰ ἡ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς
Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.*

*Τὰ Ἀναγνώσματα
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 43, 9-14)*

Τάδε λέγει Κύριος, Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα
καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ
ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει
ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς,
ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε,
ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,
ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ
εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος.
Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτόν; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 3, 1-9)*

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται
αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι.
Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν

πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ.31, 10-30)*

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει ἢ τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ. Πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησεν καὶ ἀπέδοτο, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. Ἰσχυρὴ καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων

αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησεν
τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἦνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον,
πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ
ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος
γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται. Φόβον δὲ Κυρίου
αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, καὶ
αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α΄

Ἀνδρείως τῶν γηίνων ὑπεραρθεῖσαι,
γενναίως κατενικήσατε τὸν μισόψυχον ἐχθρόν,
διὰ τοῦ διπλοῦ ἀγῶνος τῆς παρεθενίας καὶ μαρτυρίου·
ὄθεν συνιστάμεναι νῦν τῷ πεποθημένῳ Χριστῷ,
ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν καθικετεύσατε,
Ἀγκύρας σεπταὶ Παρθενομάρτυρες.

Ἦχος β΄

Πίστει, ἐλπίδι τε καὶ ἀγάπῃ,
τὴν θάλασσαν τοῦ βίου διεπλεύσατε,
Παρθενομάρτυρες Χριστοῦ·
καὶ νῦν ὡς πολύφοροι νῆες καθορμισθεῖσαι,
ἐν τῷ λιμένι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας,
Χριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύετε,
σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄

Διὰ πνιγμοῦ καὶ πυρὸς δοκιμασθεῖσαι,
χρυσοῦ ὄβρυζότεραι ἐδείχθητε,
ἐπτάριθμοι Παρθενομάρτυρες,
λῆξιν εὐράμεναι τοῦ θείου ἔρωτος ὑμῶν,

ὡς ἔλαφοι χριστοδίψαστοι,
παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ζῶντος ὕδατος,
τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἀρχιμάρτυρος.

Ἦχος δ´

Τὴν ἐν Χριστῷ φιλαδελφίαν ἀρόρηκτον διαφυλάξασαι,
καὶ ζῶσαι καὶ μετὰ θάνατον,
ὁμοῦ καὶ τοὺς στεφάνους ἀπελάβετε,
ἅγιοι Παρθενομάρτυρες·
τρυφῶσαι δὲ σὺν τῷ συνάθλῳ Θεοδότῳ,
ἐν τῇ ἀύλῳ τραπέζῃ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ,
πάντων ἡμῶν μνήσθητε,
τῶν φαιδρῶς ἐπιτελούντων,
τὸ ἱερὸν ὑμῶν μνημόσυνον.

Δόξα. Ἦχος πλ.α´

Τὸ πνεῦμα ἀληθείας τὸ ἐπτάδωρον,
καλῶς ὑμᾶς συνήρμοσεν Αὐτῷ,
ἐν ἀφθάρτῳ γάμῳ,
ἐπτάρημοι ἀμνάδες τοῦ Χριστοῦ.
Ὅτι ὡς φρόνιμοι παρθένοι
τὸν λύχνον τῆς ἀγνεΐας ἀειλάμποντα τηρήσασαι,
διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς κληρουχίας τοῦ Νυμφῶνος
μετέσχετε,
ἐνθα ὀρῶσαι τηλαυγῶς Ὅν ἐποθήσατε,
δοτε καὶ ἡμῖν τοῖς αἰτουμένοις,
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε ἡ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

*Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ.α´ Χαίροις ἀσκητικῶν.*

Χαίροις ἡ χριστοφόρος ἐπιὰς,

Παρθενομάρτυρες Ἀγκύρας αἱ ἔνδοξοι,
ὕμεῖς γὰρ τῷ θείῳ βέλει,
κατατρωθεῖσαι Χριστοῦ,
ὡς ποιμένι ἄρνες ἐκολλήθητε,
ἀγνεΐαν τηρήσασαι,
θεοδώρητον χάρισμα,
καὶ πρὸ τυράννων,
εὐθαρσῶς τὸν Θεάνθρωπον,
μόνον Κύριον,
καὶ Σωτῆρα κηρύξασαι,
ἄμωμοι ἐφυλάχθητε,
καὶ λίμνη ἐρρίφθητε,
εἶτα πυρὶ ἐκδοθεῖσαι,
μαρτύρων στέφος ἐλάβετε.
Διὸ παρρησίαν,
κεκτημέναι τῶν τιμώντων,
πάντοτε μνήσθητε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Δόσις ὡς ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ,
χορῶ παρθένων ἀνεδείχθης, Θεόδοτε,
πρὸς ἄθλησιν ὑπαλείφων,
καὶ ὑποκαίων τὸ πῦρ,
τῆς Χριστοῦ ἀγάπης,
σοφαῖς ῥήσεσι·
μετὰ δὲ τὴν ἄθλησιν,
τὰ ἀγνὰ τούτων λείψανα,
σεμνῶς ἐνθάψας,
μαρτυρίων μετέσχηκας,
καὶ συμμετοχος,
Βασιλείας γεγένησαι·
ἐνθα Χριστὸν ἰκέτευε,
φιλάδελφε ἅγιε,
ὅπως ἡμῶν ταῖς καρδίαις,
καίῃ τὸ πῦρ θείου ἔρωτος,
τὸ φλέγον ἀπάτην,

ἡδονῶν τῶν φθειρομένων,
ἀύλοις καύσεσι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις σεμνῶν παρθένων χορός,
ἡ τὸν σατὰν γενναιοφρόνως πατήσασα,
χριστόψυχε Τουλία,
Τεκοῦσα σὺν Φαεινῆ,
καὶ Ἀλεξανδρία,
σὺν Κλαυδίᾳ τε,
Ματρῶνα φιλόθεε,
Εὐφρασία ἡ πάγκαλλος,
αἱ διπλοῦν στέφος,
ἐκ Χριστοῦ κομισάμεναι,
παρθενίας τε,
καὶ μαρτύρων τὸ ἄφθαρτον,
ὔδωρ καὶ πῦρ γὰρ ἔσχετε,
ἀθλήματα ζώπυρα,
δι' ὧν ὑμῶν τῷ Δεσπότῃ,
συνεσταυρώθητε τέλεον,
καὶ νῦν σὺν Ἁγίων,
τοῖς χοροῖς Πάντων ἐστῶσαι,
ἡμᾶς στηρίξατε.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ´.

Τοῖς μαρτυρικοῖς αἵμασιν ὑμῶν ποτίσασαι,
τὸ ἀειθαλὲς καὶ ἄχραντον ἄνθος τῆς ἀγνείας,
ἐν Παραδείσῳ τῆς ζωῆς μετεφυτεύθητε ἀφθάρτως,
ἐπτάριθμοι Παρθενομάρτυρες Ἀγκύρας.
Καὶ σὺν τῷ φιλομάρτυρι Θεοδότῳ μελωδικῶς,
ἐν τῇ Ἐδὲμ ἄδουσαι τὰ χριστυμέναια,
μνήσθητε καὶ ἡμῶν δεόμεθα,
ὅπως μέτοχοι γενώμεθα τῆς ἐν Χριστῷ καταπαύσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ἀνύμφευτε Παρθένε ἡ τῆς
προλαβούσης ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄ Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆ ἀγκύρα ἀγάπης τῷ Χριστῷ συνηνώθητε,
αἱ ἐν τῇ Ἀγκύρα Παρθένοι,
καρτερῶς ἐναθλήσασαι.

Εἰδώλων γὰρ ἐλέγξασαι ἀχλύν,
ἀγῶσιν ἐδοξάσατε Θεόν,
κοινωνήσασαι δὲ ὕδατος καὶ πυρός,

Παράδεισον ἐλάβετε·

ἐνθα Νυμφίον νοητόν,

πᾶσαι καθικετεύετε,

ὅπως τὸν ἔρωτα Αὐτοῦ,

ψυχαῖς ἡμῶν χαρίσῃται.

ἕτερον τῆς ἀγίας Τουλίας, ὁμόηχον

Χριστομύριστον Ἴον, Τουλία, γεγένησαι,
κατευωδιάζουσα ἄθλοις,

Ἐκκλησίας τὸ σύστημα;

τρωθεῖσα γὰρ τῷ ἔρωτι Θεοῦ,

εἰδώλων διεσκέδασας ἀχλύν,

διὸ λίμνη ἀπεπνίγης σὺν ταῖς λοιπαῖς,

Παρθένοις ὁμοψύχοις σου.

Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,

δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,

καὶ ταῖς ἀγίαις σου εὐχαῖς,

ἡμᾶς καθαγιαζόντι.

Θεοτοκίον, Τοῦ Γαβριὴλ φθειγξαμένου ἡ τῆς ἑορτῆς

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ζωῆς τῆς ἀληθοῦς,
κληρουχίαν ποθοῦσαι,
ἀπάντων τῶν φθαρτῶν,
παριδοῦσαι συμφώνως,
Χριστῷ ἐκολλήθητε,
καὶ Αὐτὸν συγκηρύξασαι,
πάντων Κύριον,
πρὸ δυσσεβούντων τυράννων,
ἀπεπνίγητε,
ἀπολαβοῦσαι τὸ στέφος,
Παρθένοι ἐπτάριθμοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς προλαβούσης ἑορτιῆς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Καθυποτάξασαι,
Χριστοῦ τῆ χάριτι,
σῶμα δυσήνιον,
οἴκοι ἐπώφθητε,
εὐωδιάζουσαι σεμναί,
ὡς κρῖνα θεομύριστα.

ὅτε δὲ ἠθλήσατε,
ἐν πυρί τε καὶ ὕδατι,
δόξης συμμετέσχετε,
ἧς μετέχουσι μάρτυρες·
διὸ Παρθενομάρτυρες θεῖαι,
ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς προλαβούσης ἑορτιῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν ψυχῶν ἀγνότητι,
ὠραϊσμένοι,
τῷ Χριστῷ ἠνώθητε,
ἐν μαρτυρίῳ θαυμαστῷ,
σὺν Θεοδότῳ μακάριαι,
ἐπτὰ Παρθένοι,
Ἀγκύρας καυχήματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς προλαβούσης ἑορτιῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου· Ἐκ
νεότητός μου.

Προκείμενον· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχος· Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι
καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Εὐαγγέλιον· τὸ τῶν Δέκα Παρθένων (Ματθ.25,1 κ.έ.)

Ὁ Ν΄ ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθληφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι Ἰησοῦ,
τὴν παρθενίαν ἄσπιλον τηρήσασαι,
ἐπτὰ Παρθένοι τῆς Ἀγκύρας,
καὶ τὴν θεότητα Αὐτοῦ μαρτυρικῶς ὁμολογήσασαι,
τὴν ἀφθαρτον δόξαν τοῦ Νυμφῶνος ἀπειλήφατε·
διὸ αἰτούμεθα,
χαρίσασθαι καὶ ἡμῖν ἄσβεστον τὴν φλόγα,
τοῦ θείου ὑμῶν ἔρωτος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
«Ὡς πολυχριστόχρωμα ἰα ἄσω Παρθένους .Α(θανάσιος)».
Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡς φαιδρόψυχος ἡμέρα,
τῶν Παρθένων Χριστοῦ,
μνήμη ἡμῖν ἐπέστη,
πανηγυρίσωμεν λαμπρῶς,
καὶ ἐν ὕμνοις χαρμονῆς,
τὰς κάρας αὐτῶν,
λαμπρῶς στεφανώσωμεν,
ἀδελφοὶ φιλομάρτυρες.

Συμψυχίᾳ παναρίστη,
συνδεθεῖσαι στερόρῳς,
τῷ ἐκ Παρθένου φύντι,
ἀφιερῶθητε Χριστῷ,
καὶ ὡς ἄγκυραν ὑμῶν,
Παρθένοι ἐπτά,
μαρτύριον ῥίψασαι,
Βασιλείαν ἐφθάσατε.

Πειρασμῶν τῶν γηίνων,
τὸ ἀκάματον πῦρ,
φλογὶ Χριστοῦ ἀγάπης,
ἀπομαράνασαι σοφῶς,

ἡδονῶν πνευματικῶν,
δοχεῖα σεπτά,
Παρθένοι, ἐπώφθητε,
τοὺς πιστοὺς κατοσμίζουσαι.

Θεοτοκίον

Ὁ Υἱὸς σου Παρθένε,
γλυκασμὸς τῶν ψυχῶν,
πέφυκε χριστωνύμων,
καὶ ὡς δεινὸς τοξευτῆς,
ἐν τοῖς βέλεσιν Αὐτοῦ,
παρθένους ἀγνάς,
καιρίως κατέτρωσεν,
ὡς Νυμφίος τοῦ Ἄσματος.

Ῥδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Λύχνον τῆς ἀγάπης Ἰησοῦ,
Τουλία, ἐτήρησας ἀεὶ ζώπυρον,
ὄθεν νυμφῶνα Αὐτοῦ,
ἐναθλήσασα καλῶς τὰ νῦν κατοικεῖς,
τὴν χάριν παρέχουσα,
τοῖς τιμῶσι τὴν μνήμην σου.

Ἐπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν,
Εὐφρασία, ἐπάρασας καὶ ποθήσασα,
τὸν ἐκ Παρθένου μητρός,
γεννηθέντα σεαυτὴν δοχεῖον σεπτόν,
ἐν βίῳ ἀνέδειξας,
παρθενίαν ἐξασκήσασα.

Χοῦν, Ἀλεξανδρία, καὶ χοός,
τὰ μετέχοντα πάντα σοφῶς κατέπτυσσας,
ἐπιποθοῦσα ζωὴν,
ἣν παρέχει ὁ Ζωῆς Χριστὸς χορηγός,
διὸ ταύτην εὐρηκας,

παρθενία καὶ αἵματι.

Θεοτοκίον

Ἐϋσαι, Θεοτόκε, τῆς φθορᾶς,
τοὺς ποθοῦντας Υἱόν σου τὸν ὑπερφίλιτον,
καὶ πολεμοῦντας ἀεὶ,
πρὸς ἀόρατον ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν,
ὃν αἵματι ἔπνιξαν,
αἱ ἑπτὰ Παρθενομάρτυρες.

Κάθισμα .Ἦχος πλ.α´.Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς ἀμνάδες Κυρίου ὀπίσω τρέχουσαι,
παρθενία συμμείξασαι τὸ μαρτύριον,
ἐν τῇ ὑδάτων πνιγμονῇ,
Αὐτὸν νῦν ἔχετε,
πηγὴν ζωῆς ἀληθινῆς,
σὺν Θεοδότῳ τῷ σεπτῷ,
Παρθένοι ἑπτὰ Ἀγκύρας,
καὶ τοῖς πιστοῖς χορηγεῖτε,
τὰ σωτηρία συντείνοντα.

Δόξα. Καὶ νῦν.Τῆς προλαβούσης ἐορτῆς.

Ῥοδὴ δ´. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἴνα κερδήσης τὸν Χριστόν,
Τεκοῦσα, πάντα τὰ τερπνά,
βίου ἀπηρνήσω παρόντος,
ἐπιπνοίᾳ ἄνωθεν,
καὶ τὸν σταυρὸν ἐπάρασα,
διὰ τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου,
στέφει ἀφθάρτῳ δικαίως κατέστεψαι.

Συσταυρωθεῖσα τῷ Χριστῷ,

ὡσπερ ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ,
ἐν ἐπιστολῇ πρὸς Γαλάτας,
ὦ Ματρῶνα, πάνσεμνε,
γενναιοφρόνως ἔδραμες,
εἰς ὑπαπαντιὴν μαρτυρίου,
σὺν ὁμοψύχοις Παρθένοις ὡς ἔλαφος.

Τεμοῦσα πάντα γεηρά,
ἐκ τοῦ φρονήματος τοῦ σοῦ,
δέδειξαι, Κλαυδία, ὡς κλημα,
σταφυλὴν περκάσασα,
παρθένου τε καὶ μάρτυρος,
ὄθεν νοητῶς νῦν εὐφραίνῃ,
οἶνον Χριστὸν ἐν Σιών τὴν ἄνω πίνουσα.

Θεοτοκίον

Οὐδὲν γλυκύτερον Χριστοῦ,
τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αὐτῷ,
πέφυκεν, Ἄγνη Θεομητορ·
ὄθεν θεῖος σύλλογος,
Παρθένων ἐскиρτοβάτησε,
πρὸς γενναιοψύχους ἀγῶνας,
δι' ὧν Ἀγγέλων τὰ στίφη κατέπληξεν.

ἤδη ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Χριστόν, Φαινή, ἐπιποθοῦσα,
τὸ φῶς φωτίζον ἀνθρώπων ψυχὰς ἀπλέτως,
τῶν εἰδώλων ἔπτυσσας,
τὴν πλάνην τὴν δυσείμονα,
καὶ μαρτυρίου τῆς δόξης ἠξίωσαι.

Ῥημάτων ἀκούσασα τοῦ Σωτῆρος,
προσκαλουμένων εἰς αἰώνιον εὐφροσύνην.
Εὐφρασία πάντιμε,

τὴν παρθενίαν ἔστεψας,
ἀποπνιγεῖσα τῆς λίμνης τοῖς ὕδασι.

Ὡς γνήσιος ὑπαλείπτῃς ἐδείχθῃς,
ἐπὶ τὰ Παρθένων, Θεόδοτε, καὶ Μαρτύρων,
καὶ μισθὸν ἀπέλαβες,
οὐράνιον μαρτύριον,
κατατρυφῶν τοῦ προσώπου Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον

Μὴ λείπῃς παρισταμένη καθ' ἐκάστην,
ἡμῖν, Παρθένε, σφοδρῶς πολεμουμένοις,
ἀλλ' ἀεὶ ἐνίσχυε,
ἀγῶνας τῆς ἀθλήσεως,
οὓς δι' ἀγάπην Υἱοῦ σου ἀνελάβομεν.

Ἐδὴ Ϛ'. Κατηλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἀνῆλθες, ἐν τοῖς οὐρανοῖς θαυμασιῶς,
ἐναθλήσασα σοφῶς, Τουλία,
ὀχήματι ἄθλων σου σεπτῶν,
δι' ὧν ἔδειξας,
τῆς ἀγάπης πλησμονήν,
πρὸς Νυμφίον ψυχῆς σου.

Ἴδού σοι, κληρουχία λαμπρά,
ἣν ἐπόθησας, σεμνὴ Ἀλεξανδρία,
χορὸς γὰρ ἀγίων τοῦ Χριστοῦ,
ὑπεδέξατο,
σὲ κρατοῦσαν διπλοῦν,
τὸ ἀμάραντον στέφος.

Ἀφθάρτως, προσηνέχθῃς Χριστῷ,
ὦ Κλαυδία, καὶ συνήφθῃς ὡς νύμφη,
ὡς προῖκα δεικνύουσα σεμνήν,
παρθενίαν σου,
καὶ αἱμάτων ἀγνῶν,

τὴν ὀλόθυμον χύσιν.

Θεοτοκίον

Ἀψεύστως, ἐπιτυχοῦσα τοῦ σοῦ,
ὦ Τεκοῦσα, ἐφετοῦ ἐκδυσώπει,
τὴν Πάναγνον ἔχουσα θερμὴν,
συνευχέτριαν,
ὑπὲρ κόσμου παντός,
καὶ ἡμῶν σὲ τιμώντων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Πνευματικῶς συνδεδεμένοι, Παρθένοι,
τοῦ Ἰησοῦ τῆ ἀκηράτῳ ἀγάπῃ,
Αὐτὸν ἀνεκηρύξατε γενναίῳ φωνῇ,
πρὸ τυράννων Κύριον,
καὶ Θεὸν ὄντως ὄντα,
ὄθεν ἐν τοῖς ὕδασι καὶ πυρὶ ἐκδοθεῖσαι,
χαρμονικῶς ὀρᾶτε τὸ γλυκύ,
κάλλος Νυμφίου,
δι' ὄν ἐνηθλήσατε.

Ὁ Οἶκος

Παρθενίας ὁδὸν ἐκλεξάμεναι,
καὶ Χριστοῦ τῆ ἀγάπῃ δεσμούμεναι,
Ἐκκλησίαν τρανῶς ἐδοξάσατε,
ὡς ἀμνάδες Θεοῦ θαυμαστῶς βιώσασαι.
Πρὸ τυράννων γὰρ τὴν τῆς πλάνης
σκοτομήνην σοφῶς καταισχύνασαι,
ἐν τῇ λίμνῃ ὡς θεόπνοοι νῆες ἐρρίφητε,
καὶ μετὰ ταῦτα θυμῷ θηριώδει,
πυρὸς ὑλαίου ἐκοινωνήσατε.
Ὅθεν ἐξαχθεῖσαι
σὺν Θεοδότῳ εἰς ἀναψυχὴν,

ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε
τὸν Φιλάνθρωπον Δεσπότην,
δι' ὅν ἐνηθλήσατε.

Τὸ Συναξάριον

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ μηνὸς Μαΐου, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτὰ
Μαρτύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας,
Τουλίας Τεκούσης, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Φαινηῆς,
Εὐφρασίας, Ματρῶνης, καὶ Θεοδότου Μάρτυρος.

Στίχοι

Λίμνη γυναικῶν ἐπτὰς ἐμβεβλημένη,
Χαίρει βίου ῥέοντος ἐκβεβλημένη.

Εὖοσμον ἴον ἐφάνης, Τουλία,
Ἐν Ἐδὲμ μυρίζουσα τῷ μαρτυρίῳ.
Ὅγδοη δεκάτη τε Χριστῷ ἐστέφθη Τουλία.

Ἐπόμνημα

Αἱ ὡς ἄνω Ἁγίαι σὺν τῷ μάρτυρι Θεοδότῳ ὑπῆρχον
ἐξ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας. Ὁ δὲ ἅγιος Θεόδοτος γυναικὶ
νομίμῳ προσομιλήσας οὐ τῇ περὶ ταύτην ἀσχολίᾳ τῆς
θεοσεβείας ἡμέλει, ἀλλ' ἐν σχήματι ἐμπορικῆς
μεταπωλικῆς σῆτον ὠνούμενος καὶ ἄρτους φυρῶν τῷ τε
θεῷ προσῆγεν καὶ τοῖς δεομένοις ἐπεχορήγει διὰ τὸν
μιαρὸν θεότεκνον τὸν ἄρχοντα προστάξαι ἐκ τῶν
εἰδωλοθύτων τὰ εἰς τροφήν τοῖς Χριστιανοῖς
παρασκευαζόμενα ἐπιρραΐνεσθαι. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς
φυλακαῖς εἰσιῶν τοὺς καθειργμένους πιστοὺς ἐπεστήριζε
καὶ μετεδίδου τούτοις τροφήν. Δόξαν δὲ ποτε
καταλαμβάνει τὰς εἰρημένας ἐπτὰ παρθένας, ὧν μία, ἡ
οὕτω καλουμένη Τεκούσα, θεία ὑπῆρχεν αὐτοῦ. Αἱ καὶ
προσαχθεῖσαι τῷ ἄρχοντι καὶ μὴ βουλευθεῖσαι θῦσαι,
ἐξεδόθησαν πρὸς ὕβριν καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι
διεφυλάχθησαν ἄφθοροι. Εἴτα λίθοις προσεδέθησαν καὶ
τῷ τῆς λίμνης βυθῷ ἀπερρίφθησαν. Ὡν τὰ ἅγια λείψανα

ἀνελόμενος μετὰ τῶν ἐκεῖσε ὄντων Χριστιανῶν ἐντίμως ἐκήδευσεν. Καὶ ἐπὶ τοῦτο διαβληθεὶς καὶ φανερὸν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσι ποιήσας, παρέστη Θεοτέκνῳ τῷ ἄρχοντι καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας καὶ Θεὸν εἰπὼν, κρεμασθεὶς ξέεται καὶ ἄλμην μετ' ὄξους τοῖς ξεσθεῖσι μέλεσιν ἐπιδέχεται καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συνθλάται καὶ αὔθις ἀναρτηθεὶς ξέεται καὶ ὀστράκῳ πυρωθέντι ἐπιτίθεται καὶ πάλιν ξέεται καὶ οὕτω τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται ἐκτομήν. Τὰ δὲ λείψανα τῶν Παρθένων ὁ παράνομος ἄρχων ἐξενεγκὼν πυρὶ παραδίδωσιν.

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συναξαριστοῦ

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Σωτῆρα ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασα,
Ματρῶνα, τούτῳ ἔθυσσας,
σῶμά σου ἀγνόν,
διὸ χαρᾶς τοῦ οὐρανοῦ,
σὺν συνάθλοις Ἑπτὰ σου μετέχουσα,
ὑμνεῖς αἰωνίως τὸν Νυμφίον,
Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ῥραῖος ὑπὲρ πάντα καὶ ἅπαντας,
ὁ Λόγος Θεοῦ πέφυκεν,
Ῥ πνευματικῶς,
συναρμοσθεῖσα τὸ διπλοῦν,
Εὐφρασία, ἀπέλαβες ἔπαθλον,
τὸ αἷμά σου χύσασα ὡς μύρον,
παρθενομάρτυς ἔνδοξε.

Προστάτης τῶν Παρθένων γεγένησαι,
Θεόδοτε φιλόχριστε,
καὶ Χριστιανούς,

ἐκ μiasμοῦ εἰδωλικοῦ,
ἐπινοία σοφῆ διεφύλαξας,
διὸ νῦν τρυφᾶς τοῦ Θεοῦ Ἄρτου,
δι' ὄν γενναίως ἤθλησας.

Θεοτοκίον

Αἰσθήσεις καθαρὰς παραστήσασα,
Ἀλεξανδρία πάντιμε,
τῷ σῶ Νυμφίῳ καὶ Θεῷ,
τὴν καθαρότητα ψυχῆς,
ἀγαπῶντι καὶ ταύτην τιμήσαντι,
Παρθένου γὰρ μήτραν ἐνοικήσας,
ἀγνότητα ἐδίδαξεν.

Ῥδὴ η´. Αὕτη ἡ κλητή.

Ῥήματα ζωῆς θεωροῦσα τοὺς λόγους,
Κυρίου, Τουλία,
αὐτοὺς πρᾶξιν ἐποίεις·
ὄθεν ἄρσιν σταυροῦ,
εἰς μαρτύριον γλυκὴ μετεποίησας,
τῆς δόξης τυχοῦσα,
ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Θρόνος τοῦ Χριστοῦ γενομένη, Κλαυδία,
σεραφικῶς ἐβίους,
ἀγνότητα τηροῦσα,
καὶ ἀθέων δεινῶν,
μὴ πεισθεῖσα ἐντολαῖς ἐμαρτύρησας,
ἐν Ἀγκύρας λίμνη,
καὶ τῷ πυρὶ ῥιφθεῖσα.

Ἐσπειρες ψυχῆ τὴν ἀγάπην Δεσπότου,
Τεκοῦσα, ἐγκρυφίως,
αὐξηθεῖσαν ὡς δένδρον,
καὶ καρπὸν ἐν καιρῷ,

ἀποδοῦσαν τὴν θείαν σου ἄθλησιν,
δι' ἧς τῶν Ἁγίων,
συμμέτοχος ἐδείχθης.

Θεοτοκίον

Νοῦν σου φαεινὸν τὸ Χριστοῦ φῶς οἰκῆσαν,
ὧ̃ φαεινή, ὠδήγει,
εἰς ὁδοὺς σωτηρίας·
ὄθεν ἄθλους σεπτούς,
ὑπελθοῦσα τῷ Κυρίῳ συνήνωσαι,
καὶ σὺν Θεοτόκῳ,
Αὐτοῦ ὀρᾷς τὴν ὄψιν.

Ῥδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Οὐράνιαι τάξεις,
καὶ τῶν Μαρτύρων οἱ χοροί,
νοερῶς χειῖρας τούτων,
χαίροντες ἐκρότησαν,
ὑποδεχθέντες ὑμᾶς τὰς σεμνάς,
Κόρας ἐπτά,
τὰς γενναιοφρόνως,
καταργησάσας τὸν ἀλάστορα.

Ἵπὲρ ἃ νοοῦμεν,
Παρθενομάρτυρες Χριστοῦ,
νῦν ὀρᾶτε ἀλήκτως,
εἰς τερπνὸν Παράδεισον,
ἀντὶ ἀγώνων λαβοῦσαι μισθόν,
θέαν λαμπράν,
ὄψιν γλυκυτάτην,
τοῦ Ἰησοῦ ὡς ἐποθήσατε.

Στολὴν ἐνδυθεῖσαι,
τὴν νυμφικὴν μαρτυρικῶς,
καὶ ἐντὸς Παραδείσου,

οίκισθεῖσαι πάνσεμνοι,
σὺν Θεοδότῳ σεπτῷ ἀθλητῆϊ,
χάριν ἡμῖν,
Πνεύματος αἰτεῖσθε,
καὶ πῦρ ἀγάπης θεόφλεκτον.

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Μῆτερ,
παρθενευόντων ἡ χαρά,
τὸν ἀγνείας δοτῆρα,
Τησοῦν τὸν πάγκαλλον,
σὺν ἑπταρίθμοις Παρθένοις ὁμοῦ,
ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν τὴν παρθενίαν,
ἐκλεξαμένων ἰκετεύσατε.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β´. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Φθορᾶς ἀπεξεδύθητε,
τὸν σπιλώδη χιτῶνα,
καὶ νυμφικὸν ἱμάτιον,
ἐνεδύθητε πᾶσαι,
διὰ σεπτοῦ μαρτυρίου,
ἐν τῇ λίμνῃ ῥιφεῖσαι,
ἑπτὰ Παρθένοι τίμιαι,
σὺν κλεινῷ Θεοδότῳ,
ὄθεν ἡμῖν,
δότε οὐρανόθεν χάριν τὴν θεῖαν,
Νυμφίον ἰκετεύουσαι,
ἄφθαρτον ἀθληφόροι.

καὶ τῆς προλαβούσης ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄ Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παρθενικὴ εὐωδία,
ἡμῖν ἐκκέχυται·
ἐπτα γὰρ ἀθληφόροι,
σὺν κλεινῷ Θεοδότῳ,
ὡς θείαν ἀνθοδέσμην μαρτυρικά,
κατορθώματα τίθενται,
πρὸ ὀφθαλμῶν χριστωνύμων,
καὶ τὰς ψυχάς,
πρὸς Θεοῦ ἀγάπην αἴρουσιν.

Ἀδελφικῶς συνδεθεῖσαι,
ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ,
καὶ μίαν γνώμην σχοῦσαι,
Ἀθληφόροι γενναίως,
τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
πρὸ δυσσεβῶν,
ὁμοφώνως ἠλέγξατε,
τὸν Ἰησοῦν μόνον γνοῦσαι,
ὄντως Θεόν,
καὶ Νυμφίον περιπόθητον.

Ἐν τῇ ἀφθάρτῳ ἀγνεΐα,
ναοὶ γεγέννησθε,
τοῦ ἐκ Παρθένου φύντος,
δι' ὄν κόσμου ἠδέα,
ἠρνήσασθε, Παρθένοι,
καὶ τῷ Αὐτοῦ,
ἐκκαίόμεναι ἔρωτι,
τῷ μαρτυρίῳ συνήφθητε μυστικῶς,
εἰς παστάδα τὴν οὐράνιον.

Σῖτον ὠνούμενος ᾧδε,
φθαρτὸν θεόδοτε,
Ἄρτον ζωῆς ἀφθάρτου,
ἐστιᾶσαι νῦν ἄνω,

Παρθένοις ἑπταρίθμοις,
φανεῖς συνεργός,
εἰς μαρτύριον ἔνθεον,
μεθ' ὧν ἀπαύστως πρεσβεύετε Ἰησοῦ,
ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων ὑμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ.α´

Ἐκ τῆς ἐβδοματικῆς φθορᾶς τοῦ παρόντος,
εἰς τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ὀγδόης εἰσεληλύθατε,
ἑπτάριθμοι Παρθενομάρτυρες Χριστοῦ,
διὰ τῆς ἰσαγγέλου μεταστοιχειώσεως τῶν σωμάτων,
ὡς τὴν ἀγνεΐαν ἄμωμον τηρήσασαι,
καὶ τοῦ μαρτυρίου γενναιοψύχως κοινωνήσασαι.
Ὅθεν δεόμεθα, μακάριαι,
μνήσθητε ὡς φιλάδελφοι,
τῶν μετὰ πόθου εὐλαβῶς τελούντων,
τὸ πανίερρον ὑμῶν μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν,
Ἀπόστολος· Ρωμ. 8, 35-39. Τίς ἡμᾶς χωρίσει...
Εὐαγγέλιον· τῶν Δέκα Παρθένων (Ματθ. 25, 1-13)

Μεγαλυνάριον κοινόν

Χαίρετε Παρθένοι Ἐπτά σεμναί,
Φαιινή, Τεκοῦσα,
Εὐφρασία καὶ Φαιινή,
σὺν Ἀλεξανδρίᾳ,
Ματρῶνα, Ἰουλία,
καὶ θείῳ Θεοδότῳ,
Ἀγκύρας μάρτυρες.

ἕτερον εἰδικὸν τῆς ἁγίας Τουλίας

Ὅνπερ ἔσχες ἔρωτα θεϊκόν,
μάρτυς Τουλία,
δὸς καρδίᾳ μου ταπεινῆ,
ὡς συνωνυμύση,
καὶ πόθῳ ἐκζητούση,
τὸν νοητὸν Νυμφίον,
Ἦπερ συνήρμοσαι.

Στίχοι

Ἐπταδικὴν νικήσασαι φθοροποιίαν,
Ὅγδόης δότε ἡμῖν, Παρθένοι, χάριν.
ἕτεροι
Ὡς οὔσα ἄνθος τοῦ Χριστοῦ, Τουλία,
Κατευωδιάσον τὰς συνωνυμύσας.

Συνειτέθη, σὺν Θεῷ ἁγίῳ, ἡ παροῦσα Ἀκολουθία ἐν τῇ Τερᾷ Μονῇ
Σίμωνος Πέτρας, Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν, τῇ 30.4.2006, φιλαγίῳ αἰτήσει
τοῦ ἐλλογιμωτάτου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν
Θεσσαλονίκῃ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου
Κυρίου Στεργίου Σάκκου.